

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 18

EL FINAL DEL SOMNI

1. El substitut de la veritat

¹ Substituir és rebutjar un aspecte de la Filiació en favor d'un altre més valorat que el reemplaça. Així la relació queda fragmentada i el seu propòsit, dividit. Fragmentar és excloure, i la substitució és la defensa més potent de l'ego a favor de la separació.

² L'Esperit Sant, però, veu que les dues persones són una i són el mateix. Ell no elegeix perquè sap que són una sola. L'Esperit Sant vol unir, mentre que l'ego vol separar.

³ L'amor no es pot substituir, però la por pot substituir l'amor. La por és una emoció fragmentada i que fragmenta. Amb la por no es percep a ningú com un ser complet i destaca sobre tot el cos i especialment a algunes parts del mateix.

⁴ Tu que tens por de Déu només vas realitzar una substitució. Vas substituir la veritat per la il·lusió i la plenitud per la fragmentació. Aquest va ser el teu únic error i tot el teu món es basa en ella. I totes les relacions especials que has tingut vénen d'aquest mateix error.

⁵ No te n'adones de la magnitud d'aquest error. Aquest error va fer semblar que el Cel t'expulsava i fragmentava el coneixement en inútils bocins de percepcions aïllades.

⁶ Aquesta va ser la primera projecció de l'error a l'exterior. El món que veus va sorgir per amagar-lo. És la pantalla sobre la que se va projectar i es va intercalar entre la realitat i tu. No el revesteixis de culpabilitat, doncs el faries més real. Però sobretot, *no li tinguis por*.

⁷ Quan vegis alguna forma de l'error original que te pugui fer por digues: ***“Déu és Amor, la por no forma part d'Ell”*** i desapareixerà. La veritat està dintre teu. Les teves substitucions són insubstancials. Les seves aparents diferències no tenen importància.

⁸ L'Esperit Sant duu davant la veritat totes les teves projeccions i totes les substitucions que vas ubicar fora de tu, i te torna l'enteniment.

⁹ En el món de fora no es pot compartir res, sols es pot substituir. Ofereix a l'Esperit Sant un poc de fe en el teu germà i Ell te mostrarà que cada substitut del Cel que has inventat pot excloure't d'aquest ja que compartiu la veritat.

⁹ Compartir i substituir no tenen res a veure. Dintre teu estimes amb amor perfecte.

¹⁰ Déu vos estima a tots dos per igual i com un sol. Esteu units en un Pensament tant sant i perfecte que les il·lusions no poden romandre a on esteu units.

¹¹ El Cel ha entrat en silenci beneint la teva relació amb l'amor. Déu mateix s'alegra que la teva relació segueix essent com va ser creada. L'univers està dintre de tu i d'Ell.

¹² Cerca la felicitat en reparar el que s'ha trencat i ajuda a tornar la plenitud allà on impera la separació i la malaltia. ¹³ La vostra relació santa no té límits i arriba sanant i unificant a cadascun dels fragments de la Filiació.

2. La base del somni

¹ El món dels somnis de quan dorms és una distorsió del món de la vigília. En ells t'identifiques amb l'ego i reflexes les teves preferències de com voldries que fos la realitat.

² Els somnis són caòtics perquè estan regits pels teus desitjos conflictius. Són el millor exemple de com es pot emprar la percepció per substituir la veritat per il·lusions.

³ En els teus somnis tu ho determines tot. Les persones se transformen en allò que tu vols que siguin i fan el que tu els ordenes. En ells sembla que puguis fer del món el que tu vols.

⁴ Els somnis són desfogaments emocionals en els que crides "Vull que les coses siguin així".

⁴ El teu somni que pots controlar i substituir la realitat és terrible, però no ho vols acceptar, per tant ho substitueixes amb la fantasia que allò terrible és la pròpia realitat i així la culpabilitat es torna real.

⁵ Quan sembla que despertes, el desig de construir un altre món està viu en tu. Somies contínuament. L'única diferència dels somnis de quan estàs dormint de quan estàs despert és la forma que adopten, i això és tot. El contingut és el mateix.

⁵ En els somnis de la vigília la relació especial ocupa un lloc destacat. I mentre donis més valor a estar dormint que a estar despert, no voldràs despertar.

⁶ L'Esperit Sant accepta els teus somnis de terror i te'ls canvia per somnis feliços. Aquest primer pas permet fer-los desaparèixer. És el mateix que fa en la relació especial, te canvia el propòsit. Així, la teva relació especial passa a ser santa i te dona goig i felicitat.

⁷ D'aquesta manera la relació santa serà un somni feliç que podràs compartir amb tot aquell que et trobis en el teu camí i es convertirà en un mitjà de salvació per a tot el món.

⁸ Tanmateix estàs tan habituat a elegir entre somnis que no te n'adones que amb la relació santa ja has elegit entre la veritat i totes les il·lusions. ⁹ Però l'Esperit Sant ha dipositat dolçament el món real en la teva relació.

⁹ Així com els teus somnis de dormir i de la vigília són una representació dels desitjos que abrigues en la teva ment, així també, el món real està unit en la Voluntat de Déu.

9 I des del món dels somnis felïços despertar és una cosa fàcil i natural.

3. La llum en el somni

1 La teva meta ha estat la fosca, però la llum està dins teu. La fosca pot envoltar la llum, però no pot extingir-la. Déu no es pot destruir a Ell Mateix.

2 Avances cap a la veritat, però quan tens por tornes enrere. Uneix-te amb Crist en un instant sant i això serà suficient per recordar-te que la teva meta és la llum.

3 Si sabessis Qui camina al teu costat pel carrerany que has escollit no tindries por. Vas cap a l'amor, però encara l'odies. No tens por de l'amor, però sí del que has fet d'ell.

4 En la teva relació santa resideix la llum d'aquest món. No entens el que vas acceptar, però no fa falta. Va bastar el teu desig d'entendre. L'única cosa que vols és el que sempre has estat: ser sant. I això se't concedeix, doncs sempre has sigut sant.

5 Jo te duc de la mà, doncs tu vas voler dur al teu germà de la mà. No us separeu, doncs joestic amb vosaltres i camino amb vosaltres. 6 En el moment que te vas unir al teu germà me vas respondre.

7 Ara tens la funció de dur la llum a la foscor. El temps ha estat reajustat per ajudar-vos a aconseguir junts allò que els vostres passats separats haurien impedit. Heu transcendit la por ja que dues ments unides en el seu desig d'amor atreuen l'amor.

8 Tu i el teu germà esteu retornant junts a la vostra llar (el Cel). Cadascú donarà llum en el camí de l'altre. Els vostres Grans Rajos que s'estenen cap enrere esvaeixen el passat, i cap endavant s'estenen cap a Déu per donar lloc a la Seva eterna Presència.

4. La petita dosis de bona voluntat

1 Quan reconeixes que vols l'instant sant per damunt de totes les coses l'Esperit Sant aporta la grandesa i el poder. Reconèixer el poc que has de fer és allò que permet a l'Esperit Sant donar tant.

2 No confiïs en les teves bones intencions, doncs no és suficient. Però confia en la teva bona voluntat, concentra't només en ella i no deixis que el fet que estigui rodejada de tensions i conflictes te pertorbin. Aquesta és la causa per la qual vas venir.

2 No vagis l'instant sant amb orgull, doncs el miracle de l'instant de llum resideix en què vulguis deixar-li ser el que és. I en aquesta mostra de bona voluntat descansa també la teva acceptació de tu mateix tal com Déu te va crear.

3 La humilitat te demana que només te conformis amb la grandesa que no procedeix de tu. Mai te demanarà que te conformis amb la petitesa.

4 L'Instant sant és la combinació de la teva bona voluntat amb el poder il·limitat de la Voluntat de Déu. No és necessari preparar-se per a l'Instant sant. Ja ets digne d'ell.

5 Al preparar-te per a l'Instant sant no tractis de fer-te sant abans. Això seria confondre el teu paper amb el de Déu. La purificació és una cosa pròpia de Déu i és per a tu. (Oració. Consultar llibre de Text)

6 La preparació per a l'Instant sant li correspon a Aquell que dóna l'Instant sant. Si desitges preparar-te a tu mateix per a l'amor, l'únic que faràs serà augmentar la por.

7 Te resulta difícil acceptar que solament necessites donar un poc per rebre molt. Encara penses que el teu enteniment és una important aportació a la veritat. No has d'entendre res. La salvació no te demana res que no puguis donar ara mateix.

8 Tot el que Déu disposa no solament és possible sinó que ja ha succeït. Per aquest motiu, no hi ha graus de dificultat en el miracles. Però això és perquè el passat mai no ha existit. Únicament és necessari desfer-lo en la teva ment que creu que sí ha existit.

5. El somni feliç

1 Prepara't ara per desfer allò que mai no va passar. La salvació i els seus mitjans tenen la finalitat de canviar els teus somnis de terror per somnis feliços, des dels quals pots accedir fàcilment al coneixement.

2 No et vulguis treure pel teu compte l'odi, la por i la culpabilitat en la ment abans de sol·licitar l'Instant sant. Aquesta és la Seva funció. No intentis passar per alt la teva culpabilitat abans de demanar ajuda a l'Esperit Sant. Aquesta és la Seva funció.

3 Per mitjà de la teva santa relació, renascuda i beneïda en cada instant sant que tu no planifiquis, milers de sers pujaran al Cel amb tu. Tu no pots planificar això. Ell proveeix dels mitjans a tot aquell que comparteixi el seu propòsit.

4 Els somnis feliços es tornen reals perquè són feliços i, per tant, amorosos. La sincronització del propòsit i els mitjans és una tasca que està més enllà del teu enteniment.

4 La poca fe que es va necessitar per canviar de propòsit és tot el que fa falta per acceptar els mitjans i posar-los en pràctica. 5 No és un somni estimar el teu germà com a tu mateix. La teva relació santa tampoc ho és.

6 Quan percebis que la santedat de la teva relació té una amenaça per alguna cosa, atura't tot d'una, i ofereix-li a l'Esperit Sant el teu permís per a què Ell canviï aquest moment per un instant sant.

7 La teva relació ara és una. Una amenaça per a la pau d'un també és una amenaça per a l'altre. No podeu tenir por per separat. Quan a un li arriba l'Instant sant l'altre també el

rebrà. (Oració. Consultar el llibre de Text)

6. Més enllà del cos

¹ No existeix res extern a tu. El Cel no és un lloc ni tampoc una condició. És la consciència de la perfecta unitat i el coneixement de saber que no hi ha res més: res fora d'aquesta unitat, ni res a dins.

² Al creure que pots donar o obtenir alguna cosa de fora teu t'ha costat la consciència del Cel i la teva Identitat. I a més hi has transferit la culpabilitat de la ment al cos. Però el cos no pot ser culpable, ja que no pot fer res pel seu compte.

² Quan odies el cos en realitat odies la teva ment, doncs la culpabilitat s'ha endinsat en ella i procura estar separada de la ment del teu germà la qual cosa no pot fer.

³ Les ments estan unides, però els cossos no. La ment no pot atacar, però pot forjar fantasies i ordenar al cos que les expressi. I si la ment creu que no ho fa bé la ment l'ataca projectant en ell més culpabilitat.

⁴ La ment no pot atacar, però al creure que sí pot, percebent erròniament la funció del cos, li fa mal a aquest, doncs l'empra per atacar. I així la ment s'engana a ella mateixa. El cos no és el fruit de l'amor, però pot ser utilitzat com un recurs per salvar al Fill de Déu de les seves il·lusions.

⁶ Les fantasies han fet del teu cos el teu "enemic", dèbil, vulnerable i traïdor i mereixedor de l'odi que li tens. Has utilitzat el cos com a cap de turc sobre el qual descarregar la culpabilitat i t'has identificat amb allò que odies.

⁷ Tu no t'identifiques amb les ments unides i penses que estàs aïllat, separat i incomunicat. Així el cos s'interposa entre tu i les altres ments i aquí no hi tenen cabuda ni Déu ni el Fill.

⁸ Però el cos de la venjança no és la teva llar. El cos és una paret que se li imposa a la comunicació universal de la ment. La ment dintre d'ella mateixa és il·limitada i ho engloba tot. Tu estàs dintre d'ella i ella dintre de tu.

⁹ El cos és quelcom extern a tu, però no existeix. Només te rodeja i t'aïlla dels altres aparentment. No hi ha barreres entre Déu i el Seu Fill. L'amor és eternament igual a sí mateix.

¹⁰ Pots aixecar la mà i tocar el Cel. Amb la relació santa has començat a estendre't més enllà del cos, però no fora de tu mateix. Déu és l'únic que te rodeja.

¹¹ Tothom ha experimentat una sensació de pèrdua de consciència corporal, una sensació d'haver fugit de tota limitació, i una unió amb una altra cosa per abrigar-la amb la ment. Amb aquesta sensació perds la por a la unió.

¹² Aquesta sensació d'unió es pot donar amb alguna cosa passada, present o futura. Pot ser un so, una imatge, un pensament o un record. Per això frisses d'anar cap a trobar-la, deixant que les teves limitacions corporals s'esvaeixin.

¹³ No hi ha violència en aquesta fugida. No s'ataca al cos, sinó que se'l percep correctament. Quan t'alliberes de tota consciència del cos i d'allò que és físic, experimentes el que passa en l'instant sant: lliure de temps i espai, sents pau i alegria.

¹⁴ L'atractiu de l'instant sant descansa en la sobtada expansió de consciència. I tindrà lloc sempre que ho desitgis. Aquesta expansió t'exhorta a què siguis tu mateix. La pau acudirà a tu perquè has desitjat abandonar els límits que havies imposat a l'amor.

7. No he de fer res

¹ Tens massa fe en el cos com a font de fortalesa. Quan només t'ocupes de la teva comoditat, de la teva protecció i del teu gaudir, no has acceptat la teva única responsabilitat, no has donat la benvinguda a l'Expiació.

² Oblida't totalment del cos un instant. Amb això és suficient perquè tingui lloc el miracle de l'Expiació. Després veuràs el cos de nou, però ja no serà igual com el veies abans. I això te passarà amb cada instant sant que passis.

³ No es pot tenir una experiència del cos ara mateix. Sempre és una cosa que es recorda o es preveu. Només el seu passat i el futur fan que el cos sembli real. El temps el controla completament.

³ De la mateixa manera la culpabilitat no exerceix atracció en l'ara. És quelcom imaginatiu que es pensa en connexió amb el passat o amb el futur.

⁴ La contemplació i la meditació són avorrides i requereixen molt de temps perquè veuen l'alliberació de les mancances actuals i la manca de valor en el futur. Però l'alliberació se te concedeix en l'instant que tu vulguis.

⁵ La relació santa és un recurs per estalviar temps. Un instant que tu i el teu germà passeu junts us restitueix l'univers a tots dos. Ja estàs llest. Ara sols has de recordar que no has de fer res.

⁶ Creu en això durant un instant, i aconsegueixes més que en un segle de contemplació o de lluita contra la temptació. Aquest és el mitjà que aquest curs ofereix per estalviar temps.

⁷ Fer coses sempre involucra el cos. Si reconeixes que no has de fer res, hauràs deixat de donar-li valor al cos en la teva ment. Aquesta porta oberta t'estalvia segles d'esforços. Amb això es nega el temps, i el passat i el futur desapareixen.

7 Qui no ha de fer res no té necessitat de temps. I el pecat deixa de ser atractiu.

7 No fer res és descansar, i crear un centre dintre de tu on l'activitat del cos deixa d'exigir atenció. En aquest lloc arriba l'Esperit Sant, i aquí resideix.

8 Aquest centre sempre estarà aquí i pots tornar a ell. Ell te brindarà descans entre les activitats estressants a les que se t'envia. Des d'aquest centre, a més a més, se t'ensenyarà a emprar el cos sense pecat, i que el cos estigui absent de la teva consciència.

8. El petit jardí

1 Estar conscient del cos és l'única cosa que fa que l'amor sembli limitat. La creença en un amor limitat va donar origen al cos. El cos va ser concebut per limitar l'amor, i limitar-te tu. Això te dificulta poder pensar que Déu és una idea i que tu també ets una idea.

2 El cos no sap res. Mentre limitis la teva consciència als sentits no podràs veure la grandesa que te rodeja. El cos és un petit tancat al voltant d'un minúscul segment del Cel i el separa de la resta i proclama que és el teu regne on Déu no hi pot estar present.

3 Dintre d'aquest regne l'ego governa amb crueltat: una petita ona de l'oceà que ha decidit que és l'oceà sencer. Però l'oceà terroritza a la petita ona. Tanmateix l'oceà no es dona compte d'això i la petita ona per defensar-se lluita contra tot l'oceà (o tot l'univers).

5 Així cada cos sembla ser la llar d'una ment separada i desconnectada del Pensament per la qual va ser creada, mancada de significat, doncs tota sola no significa res.

6 Però no hi ha cap paret que li impedeixi unir-se a la totalitat i, de fet, aquest aspecte no és distint de la totalitat, doncs hi ha continuïtat entre ambdós i és un amb ella.

7 Aquest petit jo no és el teu regne. Ell no és miserable, ni trist ni està aïllat. 8 L'amor no sap res de cossos. La seva manca de límits és el seu significat. És imparcial en el seu donar i engloba a tot amb el propòsit de conservar i mantenir intacte allò que vol donar.

9 Obre la barrera que vas construir i l'Amor de Déu entrarà en el teu terreny erm. Ara la vida brolla per tot arreu i s'omple de verd. Ofereix descans als que van sols i extraviats.

10 Surt a trobar-los, doncs duen el teu Ser amb ells. Que entrin al jardí i rebin allà la seva benedicció. I el petit jardí es transformarà en el Regne del Cel.

11 L'instant sant és la convidada que li fas a l'amor perquè entri en el teu penós desert i el transformi en un acollidor jardí de pau. L'amor arribarà perquè has vingut sense cos, no has posat cap barrera i al demanar-ho tot, ho rebràs tot.

12 Tu tot sol no pots conèixer a Déu així com Ell no te pot conèixer a tu sense el teu germà. No podeu conèixer l'amor per separat. 13 Sols una paret de pols us separa. Bufa-la i desapareixerà. I entreu en el jardí que l'amor us ha preparat per a tots dos.

9. Els dos móns

¹ El que necessita l'Esperit Sant és l'insignificant pensament que sembla estar separat i desconnectat en la teva ment inferior. Aquesta és la petita part que creus haver-li robat al Cel. Torna-li!

² Aquest àrid desert sols es veu a través dels ulls del cos. La seva visió està distorsionada.

³ Repts missatges fragmentats i sense sentit. Doncs sols es refereixen a coses externes.

⁴ El cercle de temor jeu just davall del nivell que els ulls perceben. Aquí es troben totes les il·lusions, els pensaments de por, atacs bojós, la ràbia, la venjança i la traïció que es van concebre amb el propòsit de conservar la culpabilitat i mantenir-la amagada.

⁴ El ulls del cos no poden veure això ni mai ho veuran, ja que va sorgir d'això per donar-li protecció la qual depèn que això no es vegi, però veuran allò que dicta.

⁵ El cos serà el missatger de la culpabilitat i actuarà segons ella li dicti mentre tu creguis que la culpabilitat no és una il·lusió. Doncs la seva imaginària realitat és la que la fa semblar densa i impenetrable al ser la vertadera base del sistema de l'ego.

⁶ Aquesta barrera de culpabilitat és com una gran paret de núvols negres. Però si la veus amb l'Esperit Sant veuràs que no té consistència ni per aguantar una ploma, i te semblarà un fràgil vel. Tracta de tocar-la i desapareixerà, doncs és una il·lusió.

^{8,9} Més enllà del vel hi ha un món de llum, el món real, on la culpabilitat es dissol amb el perdó. Aquí la nova percepció te mostra que tot ha sigut purificat i no s'ataca al Fill de Déu. Aquí es troba la teva innocència. Aquí està l'amor.

¹⁰ El perdó és la font de la curació, és l'emissor de l'amor, però no és la seva Font. Així com aquí a l'amor se'l deixa ser el que és, Déu Mateix pot donar la passa final.

¹¹ Aquest curs te conduirà al coneixement, però el coneixement en si està més enllà d'ell, però tot aquell que arribi al món real anirà més enllà d'ell d'una manera diferent.

¹² L'aprenentatge acaba quan has reconegut tot el que no és amor. Aquesta és la interferència. L'amor no es pot aprendre perquè sempre l'has conegut.

¹³ La teva relació especial ha rebut el perdó i s'ha portat davant la llum. L'instant sant en el qual us vau unir és el missatger de l'amor, el qual es troba més enllà del perdó.

¹⁴ En primer lloc, tota percepció ha de ser purificada amb el perdó. Aquí t'espera la pau. Aquest és el teu propòsit ara. I quan el record de Déu t'hagi arribat en el sant lloc del perdó, la memòria te serà tan inútil com l'aprenentatge, ja que el teu únic propòsit serà crear.